

บทที่ 4

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศไทย

หนังสือ ผู้ส่งออก (Exporter Review) ได้รายงานไว้ในรายงานพิเศษในหัวข้อ “2543 จีน จะครองตลาดโลก” ได้รายงานว่า “ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนกำลังถูกทั่วโลกจับตามองว่า มีความเริ่มต้นทางเศรษฐกิจในแบบก้าวกระโดด ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา และถูกจัดอันดับให้ อยู่ในกลุ่มประเทศเดียวเศรษฐกิจกลุ่มนี้ใหม่ต่อจากเกาหลีใต้ ได้ทั่วโลก ฮ่องกง และสิงคโปร์ จีนถูก วิเคราะห์ว่า กำลังจะเป็นยักษ์ใหญ่ทางเศรษฐกิจตัวจริงในภูมิภาคเอเชียในช่วง 5 ปีข้างหน้า อันที่ จริงภาพลักษณ์ของการเริ่มต้นทางเศรษฐกิจและการลงทุนในจีน มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลทั่วโลก แต่เป็นการคาดของพญาแมงกรที่กำลังจะควบไปบนแกะซ่องกง อันเปรียบเสมือนห่าน ทองคำ และเป็นประตูการค้าสู่โลกเสรีของจีน ผู้ที่กำลังจะเพิ่มบทบาทและศักดิ์สิทธิ์ในการค้าโลก ในการเป็นศูนย์รวมเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกต่อไป” จากรายงานข้างต้นสามารถนำมา แยกวิเคราะห์เป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจีน

หากเราจะมาวิเคราะห์และศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และแนวทางการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจของรัฐบาลจีนอย่างต่อเนื่องจะพบว่า ผู้นำทางการเมืองของจีน นับว่ามีวิสัยทัศน์ที่ เกี่ยวกับในการปฏิรูประบบเศรษฐกิจและสังคมในจีนมาตั้งแต่ ปี 2521 ซึ่งเป็นปีที่จีนเริ่มเปิด ประเทศ และเริ่มนิยม 4 ทันสมัย อันได้แก่ ด้านเกษตร อุตสาหกรรม อาชีวศึกษาปีก และ ด้านวิทยาศาสตร์ จีนมุ่งการจัดตั้งระบบตลาดแบบสังคมนิยม (Social Market Economy System) ซึ่งกลไกตลาดจะมีบทบาทสำคัญในการจัดสรรทรัพยากร่วยให้การควบคุมของรัฐ โดยทั่วไปเน้น ธุรกิจภาคเอกชน และการจัดตั้งธุรกิจแบบใหม่ให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดมากขึ้น ซึ่ง การดำเนินงานดังกล่าว ส่งผลให้โครงสร้างการผลิตของจีนได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก คือ ภาค อุตสาหกรรมและบริการ ได้เข้ามามีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจของจีนมากขึ้น และภาคเกษตร ได้ลด บทบาทลงไปมากเดิม

ปัจจุบันจีนแบ่งออกเป็น 26 民族 และ 4 มหานคร (ไม่ขึ้นกับมณฑลใด) ได้แก่ ปักกิ่ง เทียนสิน เชียงไช และจังชั่น มณฑลที่อยู่ชายฝั่งทะเลเมืองทางตอนใต้และชายฝั่งทางตอนเหนือของประเทศ ต่อหัวสูงกว่ามณฑลที่อยู่ตอนกลางและภาคในประเทศ จากนโยบายการเปิดประเทศของจีน ทำให้การค้าระหว่างประเทศของจีนขยายตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนทำให้จีนกลายเป็นประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลก แต่ขณะเดียวกัน จีนก็ประสบปัญหาด้านเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากการขาดแคลนวัตถุดิบ สาธารณูปโภค ราคาน้ำมันค้าขายตระเวนและสินค้าอุปโภคบริโภค มีราคาสูง การลงทุนในสินค้าการค้าก่อสร้างมีขนาดใหญ่เกินไป การพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทันกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น โดยเฉพาะในปี 2537 จีนมีอัตราเงินเฟ้อสูงถึง 24.1% จีนจึงได้พยายามแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อและการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงเกินไป โดยการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ควบคุมปริมาณเงินและสินเชื่อ และควบคุมขนาดการลงทุนในทรัพย์สินคงที่ ซึ่งมีผลทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อในปี 2539 ชะลอตัว

นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของจีน

ขณะนี้จีนกำลังอยู่ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (ปี 2539-2543) และจะมีการวางแผนอนาคตระยะยาวถึงปี 2553 (ค.ศ. 2010)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จะมุ่งหวังพื้นฐานทางด้านยุทธศาสตร์ของความทันสมัยให้เสร็จสมบูรณ์ ได้แก่

1. การกำหนดผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นต่อหัว (GNP Per Capita) เพิ่มขึ้น 2 เท่า
2. การแก้ไขปัญหาความยากจนขึ้นพื้นฐาน
3. เร่งสร้างระบบวิสาหกิจที่ทันสมัย
4. วางแผนพื้นฐานขั้นตอนเศรษฐกิจ ระบบตลาดแบบสังคมนิยม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น เพิ่มขึ้นจากปี 2543 อีก 1 เท่าตัว

นโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศ

ขณะนี้จึงกำลังปรับปรุงกฎระเบียบข้อนั้นคับค่าต่างๆ ที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศให้เป็นระบบและซัดเจนมากขึ้น ได้แก่

1. ปรับปรุงระบบการจัดการภายในองค์การต่าง ๆ ที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก รวมทั้งให้อำนาจแก่องค์กรต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินธุรกิจการค้าระหว่างประเทศได้อย่างเสรีมากขึ้น
2. ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางความสะดวกและสาธารณูปโภคต่าง ๆ เพื่อให้สามารถรองรับการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการค้าในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมทั้งเจ้าปัญหาข้อพิพาททางการค้านานรากรากฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน
4. เร่งปรับระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้จีนสามารถกลับเข้าไปเห็นสมาชิกของ WTO ได้โดยเร็ว

นโยบายด้านการลงทุน

ในระยะแรกจีนมีนโยบายผ่อนคลายเมืองแต่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้เศรษฐกิจทั่วโลกได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ดังนั้น จีนพยายามขยายการลงทุนของจีนในขณะนี้ คือ สนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนทางด้านการผลิต พลังงาน คมนาคม โทรคมนาคม การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรและเหมืองแร่ เป็นต้น การลงทุนในภูมิภาคดังกล่าวจะได้รับโอกาสและการสนับสนุนเป็นพิเศษจากจีน

ในการร่วมทุนของบริษัทต่างชาติ มีทั้งแบบลงทุนร้อยเปอร์เซ็นต์ และลงทุนร่วมกับจีน (ต้องมากกว่าร้อยละ 25) การบริหารในบริษัทและการจ้างหน่วยผลิตภัณฑ์แล้วแต่จะตกลงกันเอง จะให้บริษัทแห่งชาติหรือบริษัทจีนเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ การตั้งบริษัท จะต้องมีคณะกรรมการเกิน 3 คนขึ้นไป และหากบริษัทร่วมทุนได้สามารถส่งออกได้เกินกว่าร้อยละ 70 ของผลผลิตทั้งหมด รัฐบาลจะเข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานบริษัท นอกจากนี้เมื่อเดือนมิถุนายน 2538 จีนได้ประกาศ

นโดยมายใหม่เกี่ยวกับการลงทุนจากต่างชาติ ประเภทการลงทุนที่จะได้รับการสนับสนุนจำกัด หรือต้องห้ามจากรัฐบาลจีน ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะใช้เงินทุนจากต่างชาติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการระบุอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรกเกี่ยวกับ

ประเภทการลงทุนที่ได้รับการสนับสนุน “ได้แก่ เกษตร พลังงาน โทรคมนาคม การพัฒนาวัตถุดิบสำคัญ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีสูง และการลงทุนใช้ทรัพยากรัฐธรรมชาติอย่างมีคุณค่า ประเภทการลงทุนที่จะถูกจำกัด ได้แก่ การลงทุนในกิจการที่จีนยังผูกขาดดำเนินการแต่ผู้เดียว กิจการที่อยู่ภายใต้การวางแผนจากรัฐ กิจการที่ให้ผลิตผลเพียงพอ กับความต้องการในประเทศแล้ว และกิจการที่ใช้ทรัพยากรแร่ธาตุที่มีค่าหรือหาได้ยากของจีน ประเภทของการลงทุนที่ต้องห้าม ได้แก่ การลงทุนที่จะเป็นภัยต่อความมั่นคงของจีน หรือส่งผลกระทบต่อสังคม และเป็นภัยต่อสาธารณรัฐประชาชนจีน และการลงทุนที่ทำลายสิ่งแวดล้อม

ระบบการเงินการธนาคาร

เดิมจีนไม่มีกฎหมายการค้านองจากปิดประเทศมาเป็นเวลานาน จนเมื่อเดือนธันวาคม 2538 จีนเริ่มนีพระราชบัญญัติการพาณิชย์ และมีบรรทัดฐานการติดต่อกับธนาคารต่างชาติมากขึ้น ปัจจุบันกิจการต่างๆ ในจีนส่วนใหญ่ยังเป็นของรัฐวิสาหกิจอยู่ มีอยู่น้อยที่เอกชนเป็นเจ้าของ การติดต่อกับธนาคารและนักธุรกิจต่างชาติ ชาวจีนทำเองโดยตรงไม่ได้ เช่น การเปิด L/C และของเงินเดือนเชื้อต่าง ๆ จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาลกลาง และเคลียร์รืองใบอนุญาตการค้าส่งออก และนำเข้าสีียก่อนทุกครั้ง

สำหรับนักลงทุนต่างชาติ การจะร่วมทุนกับจีนแบบ Joint Venture หรือลงทุนเอง 100% ก็ตาม ก็ต้องขออนุมัติถูกเงิน เปิด L/C และขออนุญาตชำระหนี้เงินถูกธนาคารซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ค่อนข้างมาก แต่จีนก็ได้จัดระบบ One-Stop-Service ไว้ที่กระทรวงการค้าต่างประเทศสำหรับนักลงทุน

ในส่วนของขั้นตอนการถูกใจของจีน ธนาคารจะเปรียบเหมือนเป็นหน่วยงานกลางของรัฐ ปัจจุบันพนักงานธนาคารบางส่วนยังเป็นข้าราชการหรือพ่อทหารอยู่ด้วย ระบบการธนาคารของจีนจึงยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร มีขั้นตอนซับซ้อน โครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากแต่ละมณฑล จะได้รับความสำคัญในการเดินเรื่องในธนาคารมากกว่า เพราะผู้ว่าราชการมณฑลสามารถสั่งธนาคารห้องถินได้ อย่างไรก็ดีลังจากธนาคารพาณิชย์ของจีนเริ่มสังกัดกับธนาคารชาติจีน ในปี 2532 แล้ว มณฑลต่างๆ ก็เริ่มมีอำนาจสั่งการธนาคารได้ด้วยตนเอง

ธุรกิจภาคการก่อสร้างในประเทศไทยจีน

ธุรกิจภาคการก่อสร้างในประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นอย่างมาก ทั้งที่เป็นของรัฐวิสาหกิจ โดยรัฐเป็นผู้ดำเนินการ หรือสนับสนุนให้ต่างชาติเข้ามาลงทุน มีทั้งแบบลงทุนร้อยเปอร์เซ็นต์ และลงทุนร่วมกับจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองแคนชาญฝั่งตะวันออก รัฐบาลมีนโยบายมุ่งพัฒนาให้จริยูก้าวหน้า ส่งเสริมให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะได้รับสิทธิพิเศษในด้านการลงทุน การใช้ที่ดิน ปัจจุบันประเทศไทยมีเมืองที่ได้รับสิทธิพิเศษเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษได้แก่ เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ ชานโภ เชียงใหม่ และไหหานาน นอกจากเขตเศรษฐกิจพิเศษแล้วยังมีเมืองที่รัฐบาลยังคงดูแลให้เป็น มหานครอีก 4 มหานคร ได้แก่ ปักกิ่ง เทียนจิน เซี่ยงไฮ้ และฉงชิ่น

ประเทศไทยมีนโยบายที่จะพัฒนาให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตในด้านที่อยู่อาศัยที่ดีขึ้น จึงได้เริ่มกำหนดนโยบายที่ชัดเจนขึ้นในเรื่องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัย โดยรัฐจะค่อย ๆ ยกเลิกการจัดที่พักอาศัยให้ จึงส่งผลต่อความต้องการในที่อยู่อาศัยสมัยใหม่ โดยเฉพาะการเติบโตของสังคมเมืองซึ่งมีลักษณะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมกำลังอยู่ในระยะเริ่มต้น การเจริญเติบโตในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จึงเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก โดยมีอัตราการเติบโตประมาณ 15 %

อุตสาหกรรมกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย

ลักษณะของสินค้าเซรามิก

กระเบื้องเซรามิกเป็นวัสดุสำหรับการตกแต่งอาคารสถานที่ ผลิตจากดินขาวผสมน้ำยา และเคลือบผิวน้ำ ผ่านการเผาในอุณหภูมิประมาณ 1,000 องศาเซลเซียส เพื่อให้เกิดความแข็ง แกร่งทนทาน แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มตามลักษณะการใช้งาน คือ

1. กระเบื้องเซรามิกปูพื้น (Floor Tile) เป็นกระเบื้องสำหรับปูพื้น ออกแบบมาสำหรับ การรับน้ำหนักได้มาก และมีผิวกระเบื้องแข็งแกร่ง ทนต่อแรงขัดขีด ส่วนใหญ่มีพื้นสีเรียบและมี ลวดลายไม่น่า โดยปกติกระเบื้องประเภทนี้ จะผ่านการเผา 1 ครั้งที่อุณหภูมิประมาณ 1,500 องศาเซลเซียส ซึ่งจะทำให้กระเบื้องมีความแข็งแกร่งทนทานเป็นพิเศษ และมีอัตราการดูดซึมน้ำต่ำ

2. กระเบื้องเซรามิกบุผนัง เป็นกระเบื้องที่ออกแบบมาสำหรับประดับผนังอาคาร สามารถยึดเกาะผนังได้ดี โดยจะมี Footing เพื่อช่วยในการยึดเกาะด้านหลังของแผ่นกระเบื้อง โดย ชุดขายของกระเบื้องจะอยู่ที่ผิวเคลือบด้านหน้าซึ่งมีลวดลายสีสันต่างๆ เพื่อความสวยงาม อย่างไร ก็ตาม สีเคลือบนี้ของกระเบื้องจะมีความแข็งแกร่ง ไม่เท่ากับกระเบื้องปูพื้น เพราะไม่จำเป็นต้องรับ น้ำหนักมาก หรือรับแรงเสียดสีเท่ากระเบื้องปูพื้น ผิวน้ำของกระเบื้องมักมีลักษณะมันวาว อัตรา การดูดซึมน้ำประมาณ 14-16% สูงกว่ากระเบื้องปูพื้น เนื่องจากไม่จำเป็นต้องรับน้ำหนักของพื้นเหมือน กระเบื้องปูพื้น

กระบวนการผลิตกระเบื้องเซรามิก แบ่งออกได้เป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมวัตถุดิน อันได้แก่การเตรียมเนื้อดิน และการเตรียมน้ำยาเคลือบ
2. การเขียนรูปผลิตภัณฑ์ (เป็นแผ่นตามขนาดที่ต้องการ)
3. การอบแห้ง
4. การเคลือบ (ผิวน้ำ)
5. การเผา
6. การคัดเลือกและบรรจุหีบห่อ

การผลิตเซรามิกจะมีขั้นตอนที่สำคัญมาก ในการซึ่งของการเผาเซรามิก เนื่องจากความร้อน ในการเผาจะส่งผลกระทบต่อสีและลวดลายบนผิวน้ำหน้า กับการยึดหยัดตัวของกระเบื้อง การควบคุม ปริมาณความร้อนที่ไม่ระนัดระวังอาจทำให้กระเบื้องสีเพี้ยน หรือมีขนาดใหญ่เล็กไปเท่ากันและมี การโถงตัว ซึ่งจะส่งผลให้กระเบื้องไม่ได้มาตรฐาน ในแต่ละรุ่นของการผลิตจะมีกระเบื้องบางส่วน ที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น สีเพี้ยน หรือแผ่นหดตัว หรือกระเบื้องโถงตัวบ้าง ซึ่งโดยรวมคุณสมบัติ พื้นฐานด้านความแข็งแกร่งของกระเบื้องไม่เปลี่ยนแปลง ผู้ผลิตจะทำการคัดแยกกระเบื้องออกขาย เป็นกระเบื้องเกรด B ซึ่งมีราคาที่ถูกกว่า

สินค้าทดแทน ที่จัดอยู่ในกลุ่มวัสดุตกแต่งพื้นอาคารเช่นเดียวกับเซรามิก ได้แก่ ไม้ปาร์เก้ ไม้ปาร์เก้ หินอ่อน หินแกรนิต (สำหรับพื้น) ซึ่งเซรามิกจะมีราคาเด่นเหนือกว่าในด้านราคากลุ่ม และมีความ ทนทานพอสมควร ส่วนวัสดุพนังนั้น ได้แก่ กระเบื้องแผ่นเรียบ ขบชั้นติดผนัง สีและกระดาษปิด ผนัง (Wall Paper) ซึ่งมีความทนทานน้อยกว่าเซรามิก

ขนาดการผลิตกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย

อุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมเซรามิกที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีกำลัง ผลิตรวมกันประมาณ 900 ล้านตารางเมตรต่อปี (เทียบกับประเทศไทย ซึ่งมีกำลังการผลิตเพียง 75 ล้านตารางเมตร) ประเทศไทยมีผู้ผลิตกระเบื้องเซรามิกจำนวนมากถึง 750 ราย แหล่งอุตสาห กรรมเซรามิกส่วนใหญ่อยู่ท้องใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะในมณฑลแคนชาญฝั่งตะวันออกของ ประเทศไทย มีกำลังผลิตรวมกันประมาณ 74 % ของกำลังผลิตรวม (แผนที่หน้า 35)

ตลาดกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย

จากการคาดการณ์ของ State Administration of Building Material Industry ความต้อง กระเบื้องเซรามิกทั่วประเทศ มีขนาดประมาณ 400-500 ล้านตารางเมตร มีอัตราการขยายตัว ประมาณ 10 % ตลาดหลักของสินค้ากระเบื้องเซรามิกก็อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย เช่นเดียวกับ ล้านนาและตอนบนของประเทศไทย มีอัตราการใช้เซรามิกต่ำกว่าทางเขตตอนใต้ สาเหตุสำคัญเนื่องจาก เขตตอนใต้ของประเทศไทยเป็นเขตที่ได้รับการพัฒนาเศรษฐกิจมากกว่าทางตอนบน (โดยเฉพาะ มนตรีอาลภาวงศ์) โดยทางตอนใต้จะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประชากรซึ่งมีกำลังซื้อสูงกว่าและติดต่อ

กับต่างประเทศซึ่งมีสินค้าต่างประเทศเข้ามาเพร่หลายมากกว่า นอกจากนี้ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทำให้มีการลงทุนในโครงการต่าง ๆ ซึ่งจะต้องใช้รัสดุก่อสร้างและตกแต่งจำนวนมาก ในขณะที่ เศตตอนบนของประเทศไทย เป็นเขตที่เดินอยู่ในการปักกรองแนวคิดมิวนิสต์แท้ๆ ประชาชนมีกำลัง ชื้อตัว และไม่ค่อยมีการลงทุนขนาดใหญ่จากภายนอก รวมทั้งระบบเศรษฐกิจและสังคมยังเป็น แบบปิด การใช้สินค้าส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยทันสมัยเหมือนทางตอนใต้

พฤติกรรมผู้บริโภคกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย

ผู้บริโภคในปัจจุบันใช้กระเบื้องเซรามิกสำหรับปูในห้องครัว และห้องน้ำเท่านั้น ยังไม่ นิยมการนำกระเบื้องเซรามิกมาใช้ปูพื้นที่อื่น ๆ ภายในบ้าน ยกเว้นงานโรงแรม อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า จะมีการนำกระเบื้องเซรามิกมาปูในพื้นที่อื่นๆ เช่น Public Area

สำหรับพฤติกรรมการเลือกซื้อกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทยอาจจะแบ่งตามประเภทของ กระเบื้องเซรามิก ดังนี้

1. สัดส่วนการใช้กระเบื้องเซรามิกปูพื้น : กระเบื้องเซรามิกบุพนัง ประมาณ 75 : 25
2. สัดส่วนการใช้กระเบื้องเซรามิกบุพนังภายในอาคาร : กระเบื้องเซรามิกบุพนังภายใน อาคาร ประมาณ 70 : 30
3. กระเบื้องปูพื้น ผู้บริโภคนิยมใช้ขนาด 400 x 400 mm., 450 x 450 mm. สำหรับ กระเบื้องปูพื้นขนาด 300 x 300 mm. หรือขนาดที่เล็กกว่า ลูกค้ามองเป็นสินค้าราคาถูก
4. กระเบื้องบุพนังภายในอาคาร ผู้บริโภคนิยมใช้ขนาด 200 x 250 mm., 200 x 300 mm., สำหรับกระเบื้องขนาดที่เล็กกว่า ลูกค้ามองเป็นสินค้าราคาถูก
5. กระเบื้องบุพนังภายในอาคาร ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมลวดลายแบบพินอ่อน สีโทน อ่อน

สังคมและสำคัญของตลาดเชิงรัฐมิคในประเทศไทย

เมื่อกล่าวถึงสังคมและของตลาดกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทยนั้น จะต้องแบ่งกลุ่มของผู้บริโภคออกเป็น 2 กลุ่มตามเขตพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มภาคเหนือ และกลุ่มภาคใต้ของประเทศไทย โดยกลุ่มลูกค้าในภาคเหนือ จะเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อต่ำ และมักจะรับอิทธิพลในเรื่องของรูปแบบลวดลายต่าง ๆ จากกลุ่มลูกค้าในภาคใต้ ในขณะที่กลุ่มลูกค้าในภาคใต้ของประเทศไทย จะเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง และรับการเปลี่ยนแปลงได้่ายในเรื่องของรูปแบบ และลวดลายสีสัน ซึ่งจะเป็นผู้นำในด้านแนวโน้ม (Trend) ของความนิยมให้แก่กลุ่มลูกค้าในภาคเหนือของประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ถ้าแบ่งลูกค้าในภาคเหนือของประเทศไทยออกตาม กลุ่มเป้าหมายสำคัญๆ จะพบว่า กลุ่มเป้าหมายหลักของสินค้าเชิงรัฐมิค ประกอบด้วย

1. ที่อยู่อาศัยระดับบน มีสัดส่วนรวมประมาณ 5-10% ของงานก่อสร้างทั้งหมด เป็นบ้านที่อยู่ริมน้ำหนาเมือง และมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี อย่างไรก็ตาม ประชากรกลุ่มนี้มีจำนวนน้อยกว่าประชากรที่เป็นผู้บริโภคในกลุ่มแรก การซื้อสินค้าของประชากรในกลุ่มนี้คือซื้อผ่านร้านค้าวัสดุก่อสร้างในเมือง ซึ่งปัจจัยในการตัดสินใจซื้อมักให้ความสำคัญกับรูปแบบลวดลาย สีสันของกระเบื้อง โดยมีราคาเป็นปัจจัยรอง และมักได้รับอิทธิพลจากการให้ข้อมูล หรือการแนะนำของผู้ขาย พฤติกรรมผู้บริโภคที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายนี้ คือ มีความนิยมในสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศกว่ามีคุณภาพดีกว่าสินค้าในประเทศไทย

2. งานโครงการอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนประมาณ 20% ของงานก่อสร้างทั้งหมด กลุ่มเป้าหมายนี้เป็นงานโครงการของนักลงทุนจากต่างชาติ มีทั้งงานโครงการที่ลงทุน 100% และงานโครงการร่วมทุนกับจีน ผู้มีอำนาจตัดสินใจซึ่งเป็นเจ้าของโครงการเป็นหลัก ปัจจัยการตัดสินใจซื้อของลูกค้ากลุ่มนี้ มักให้ความสำคัญกับคุณภาพสินค้า ราคา และชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์

3. ท่อสูญอาศัยระดับล่าง ซึ่งมีสัดส่วนประมาณ 70% ของงานก่อสร้างทั้งหมด งานที่อยู่อาศัยระดับล่าง มักจะเป็นงานโครงการอาคารสำหรับอยู่อาศัย เช่น แฟลต หรือบ้านแฝด ซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นงานโครงการของรัฐบาล สาเหตุเนื่องจากประชากรของภานูนี้ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน และไม่ได้รับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่สูงพอให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนสำหรับงานโครงการเหล่านี้ ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจซื้อสำหรับลูกค้ากลุ่มนี้ คือ ราคา และ

ผลประโยชน์ที่ผู้ตัดสินใจซื้อจะได้รับ เนื่องจากผู้ตัดสินใจซื้อจะได้แก่ตัวแทนของรัฐบาลผู้รับผิดชอบโครงการ ไม่ใช่ผู้บริโภคขั้นสุดท้าย (คือผู้อุตสาหะ)

ช่องทางการจำหน่ายกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย

ช่องทางการจำหน่ายสินค้าเซรามิกในประเทศไทย แบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ดังนี้

1. ขายตรงจากโรงงาน ผู้บริโภคของประเทศไทยมักนิยมซื้อสินค้าตรงจากโรงงาน เพราะเข้าใจว่าการซื้อสินค้าตรงจากโรงงานจะได้ราคาที่ถูกที่สุด การขายตรงจากโรงงานแบ่งลักษณะการขายออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 ขายปลีกตรงจากโรงงาน ไปยังผู้บริโภค

1.2 ขายตรงจากโรงงาน ไปยังหน่วยงานโครงการ

2. ขายตรงจากสำนักงานสาขา ลักษณะการขายเหมือนการขายตรงจากโรงงาน แต่เน้นการขายปลีกมากกว่าการขายเพียงงานโครงการ เพราะผู้บริโภคเข้าใจว่าการซื้อสินค้าตรงจากสำนักงานสาขา จะได้ราคาที่ถูกกว่าร้านค้าปลีกหรือร้านค้าส่ง ทำหน้าที่เป็นผู้สั่งตือกสินค้าให้แก่ร้านค้าส่ง หรือร้านค้าปลีก การขายตรงจากสำนักงานสาขาแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ขายปลีกตรงจากสำนักงานสาขา ไปยังผู้บริโภค

2.2 ขายตรงจากสำนักงานสาขา ไปยังหน่วยงานโครงการ

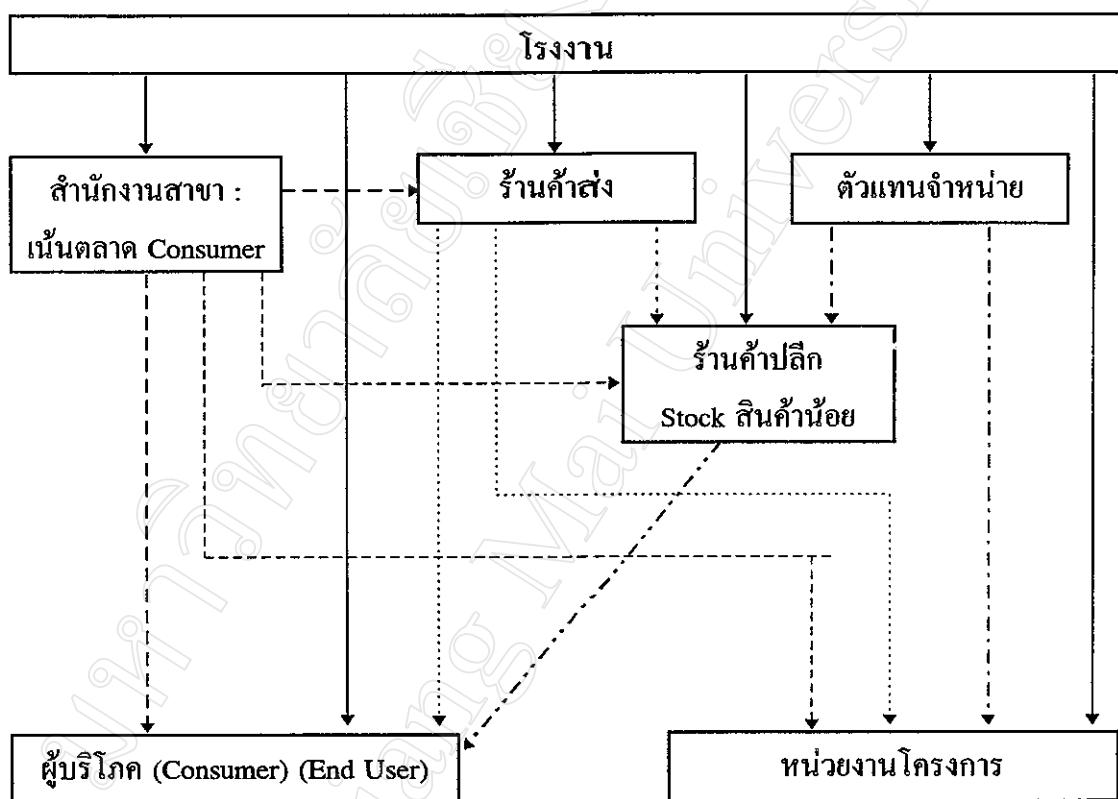
3. ขายผ่านร้านค้าปลีก ร้านค้าประเภทนี้เป็นร้านค้าที่มีสต็อกสินค้าจำนวนมากอยู่แล้ว จึงสามารถจัดส่งสินค้าได้เร็ว ลักษณะการขายเป็นร้านค้าประเภทนี้จะมีจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะอยู่รวมกันตามศูนย์จำหน่ายกระเบื้องเซรามิก ร้านค้าปลีกประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

3.1 ร้านค้าปลีกที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงงาน

3.2 ร้านค้าปลีกที่ซื้อสินค้าจากร้านค้าส่ง

4. ขายผ่านร้านค้าส่ง เป็นร้านค้าที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงงาน ทำหน้าที่กระจายสินค้าไปยังผู้ค้าปลีก ทำหน้าที่เป็นผู้สั่งตือกสินค้า มีฐานะการเงินค่อนข้างดี ซึ่งจะขายสินค้าไปให้ร้านค้าปลีก หรือขายให้ผู้บริโภค หรือขายไปยังหน่วยงานโครงการ

5. ขายผ่านตัวแทนจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียว เป็นร้านค้าที่ได้รับการแต่งตั้งให้รับผิดชอบการขายในเขตพื้นที่รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ทำหน้าที่กระจายสินค้าไปยังผู้ค้าปลีก ทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อสื่อสาร มีฐานะการเงินก่อต้นข้างดี จะขายสินค้าให้กับร้านค้าปลีก หรือขายให้ผู้บริโภค หรือขายไปยังหน่วยงานโครงการ โดยร้านค้าประเภทนี้จะได้รับสิทธิในการซื้อสินค้าโดยตรงจากโรงงานแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

หมายเหตุ ผู้บริโภคเชื่อว่า การซื้อโดยตรงจากโรงงาน หรือสำนักงานสาขา จะได้สินค้าราคาถูกกว่า การซื้อผ่านพ่อค้าคนกลางต่าง ๆ

ภาพที่ 6 ช่องทางการจำหน่ายกระแสเมืองเชรานมิกในประเทศไทย

ผู้ผลิตกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย

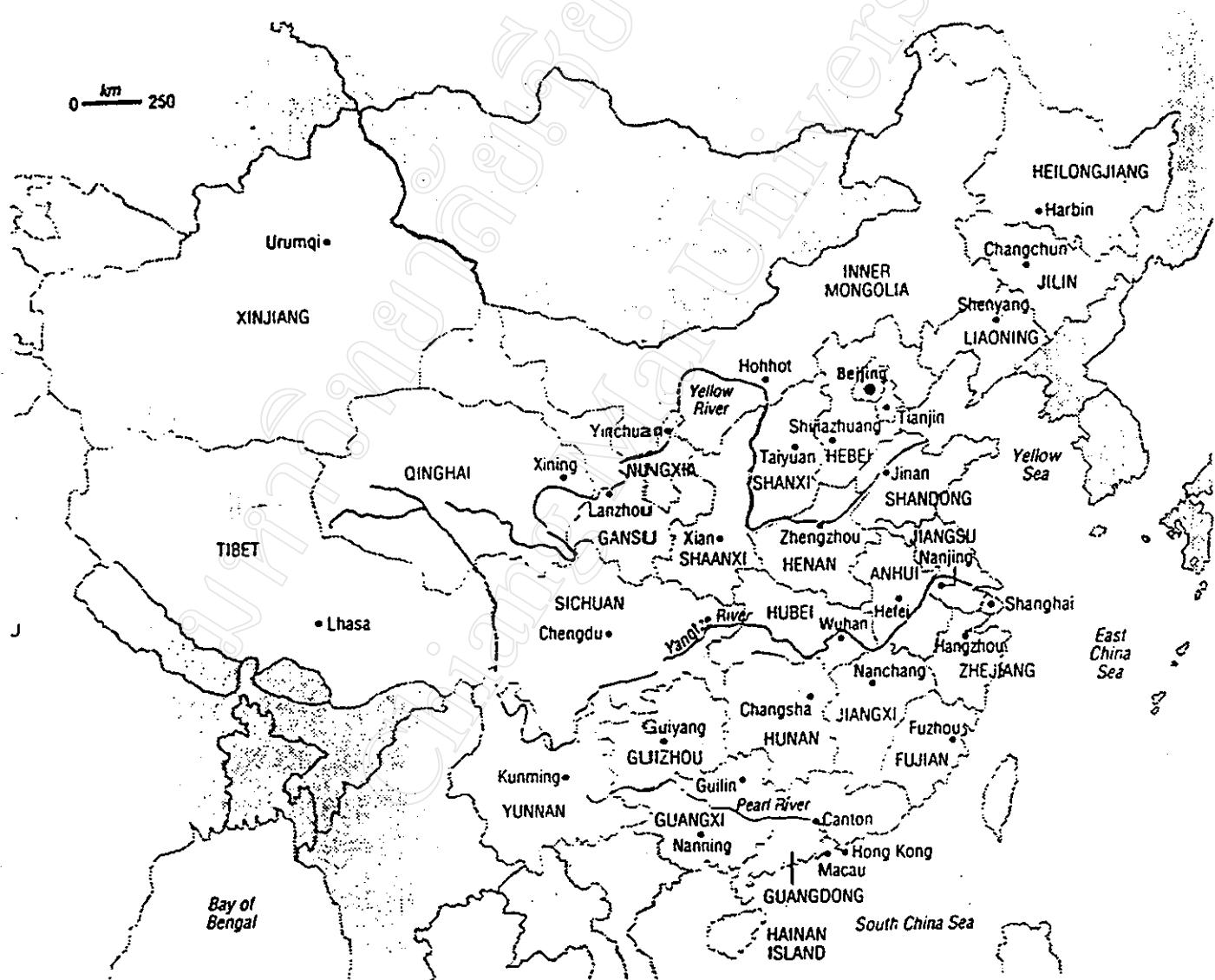
ผู้ผลิตกระเบื้องเซรามิกในประเทศไทย มีจำนวนถึง 750 รายทั่วประเทศ โดยผู้ผลิตส่วนใหญ่จะอยู่ทางตอนใต้และเมืองแคนชาย์ทั่งหมดของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตกระเบื้องเซรามิกขนาดใหญ่ที่มีขนาดการผลิตมากกว่า 1 ล้านตารางเมตรต่อปีมีอยู่ไม่กี่ราย จึงได้รวมรวมข้อมูลของผู้ผลิตไว้จำนวน 5 ราย เป็นตัวอย่าง ซึ่งได้รวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ตั้ง โรงงาน กำลังการผลิต ราคาสินค้า ช่องทางการจัดจำหน่าย กิจกรรมทางการตลาด และระบบการขนส่งของผู้ผลิต ตามตาราง “ผู้ผลิตกระเบื้องเซรามิก” ดังนี้

CERAMIC MANUFACTURER

BRAND	ASA	EAGLE	DISMOND	ZHONG HUI	ROMA
stoneware	SHANG HAI	GUANG DONG	GUANG DONG	FU JIAN	ZHE JIANG
กํารังการผลิต					
WALL TILE (MILL.SQM)	3.5	13	7.5	2	2
FLOOR TILE (MILL.SQM)	1.5	7.8	15	-	-
FACING TILE (MILL.SQM)	-	5.2	7.5	-	-
TOTAL	5	26	30	2	2
ราคาก	97-132	50-129	42-190	86-96	72-118
ห้องน้ำห้องครัวห้องนอน					
แต่ละห้องห้องห้องห้อง	○	○	○	○	○
เตาผัดเตาอบเตาเผา	○	○	○	○	○
ห้องครัวห้องน้ำห้องน้ำ	○	○	○	○	○
กิจกรรมทางการตลาด					
ร่วมงาน EXHIBITION	○	○	○	○	○
โฆษณา TVC	○	○	○	○	○
โฆษณาผ่านสื่อต่างๆ	○	○	○	○	○
LOGISTIC					
ห้อง WARE HOUSE ในประเทศเมือง	○	○	○	○	○
ห้องสำนักงานไฟฟ้า	○	○	○	○	○
ห้องสำนักงานใหญ่	○	○	○	○	○

จากการที่ได้แสดงไว้ข้างต้น จะเห็นว่าผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าในระดับที่ใกล้เคียงกัน (เทียบจากราคาขาย) จะขายกระเบื้องเซรามิกระหว่างราคา 42-190 หยวน/ตารางเมตร มีช่องทางการจำหน่ายทั้งผ่านตัวกลาง และขายตรงจากโรงงาน เน้นการสร้าง Brand Awareness โดยการร่วมงาน Exhibition หรือผ่านการโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และTVC บ้าง ส่วนการขนส่งสินค้านั้น ผู้ผลิตใช้การขนส่งทั้งรถยก และรถไฟ

ข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับอุตสาหกรรมกระเบื้องเซรามิกในประเทศจีน จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศจีนปัจจุบัน มีกำลังการผลิตมากกว่าความต้องการตลาด (Over Supply) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรง ทั้งในเรื่องคุณภาพสินค้า ราคัสินค้า การบริหารซ่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการขาย โดยเฉพาะการบริหารซ่องทางการจำหน่าย ผู้ผลิตเน้นการขายตรงเข้ากับโครงการ และขายปลีกไปยังผู้นำร่อง รวมทั้งผู้ผลิตต่างแยกชิ้งตัวกลางที่มีศักยภาพในการซ่วยผลักดันการขายสินค้า

ภาพที่ 7 แผนที่ประเทศจีน